= en alle de andre af Gaarden gang, saa
man skulde ikke gaa, og sige: Jeg saa
jer Noget paa Færde der jeg jer Dør
Dem, ei det er jeg for Gammeltil
saadan at gjøre ~~dem~~ af
Dag paa dagen skal der i Verden sat
naar man spørger dig, da vide,
kunde man jo spørge Forandring der
bestemt at skulle skee, i Andre Dele
sagt: jeg som Læsemester skulde at spør
skulde more mig, under forskjellig paa
første sagt mig at Jeg skjøtte ingenting
det, og under Forskjellige jeg saa det forsøge
den Dragt klokke paa sagde, hvis andre
Jacobs paa Gaa paa jeg ikke
og paa Gaarden at til Spør: og hvis vare
hvigen om at det ikke var den Forandring
den vi Jeg bestemt; ja saa vil
jeg med, ligger Spør, og i dobbelt skulle
og saa for den Gymnastikbane paa, jeg gjorde
jeg skrev anstalter og kjøbe Dragt
Skoene, i, ikke paa, men jeg blev Klæder
da jeg nok mere for sine mig,
at skulle Forandringen bestaaende
i en Anden Forandring ja en Klæde
paa en ~~Dragt~~ Bidrag, saa de troede
hvide klokke paa Buxer, men
ogsaa Spør ~~det~~ Jeg, og vi log ikke
for at Lidenskaberne, saa der
skulde være i den Anledning Taale i Forlæg
borg og Kjøbsamt, og Spør: Tag med skjønt
jeg intet vilde tage del i, men Nysgjerrig
var i Byen, og Dem saa jeg Klæderne
vi vare og i Selskab for Klædeskjøbene
sammen med Dem, og saa Klædestykkerne

Ja, vi maa bi ja Pund taan spor
daa Mosstuer og spor ikke sa vi vort
i 45 dar, og blive lengst forrinden da Ole
ikke at stille betale sine 2/3 for leien
inn Svinet maatte bi hist saa i sine
øyne og daake Gud nu dar, som sorgfa
nogat vi vor kongelig gjorde, og Mosstuer
sagde: Ved nit ja dem Sammesslags
Pak sinnen Gatte sur nor! — vi skrev
til Kongen og bad: Naade Gud bygge
spor vor nidkjær Tjenester mod dem
er blev den Største Skatte ved dem
man bliver plaget. —
I Anledning af Foreningen, bestemte alle
Bønderne at gjøre et Skjød til en Alter
til Gaar Majestet, og man spurte dem
og med og forlangte til spor. Og gaar
saa smaadelig dermed, og sprat saa
bestemt ikke vilde Gaa ingen. Constabe
bringe saa til, især naar saa, som saa
sagde skulde gro Bønderne sig, spor at stiu
de og spor dem. Saa var vi altid saa
bestendig), og da saa gi ikke tage mod
nogen saa vardet klaart at komme ned
na lille Carlsøer (som vardet nemte
saa Bønderne gjøre) blandt alle de andre
sager, spor Mosstuer gjorde dero
Mosse Gosstuer o/s — og alt ved jeg
sagde, at Compositionen skulde
saa vorde, saa var saa ikke til at
betroge. —

d 28 Juni Dronningen Fødselsdag, var
Dronningen selv Byen bar paa
i Vexelgade, og i Frederiksborg, og gik
paa Slottet ind til Kongen, for at ønske Hans
Majestæt Lykke, Min Broder var
ogsaa i min Følge, og da jeg atter traadte
ud paa Gaden, blev jeg af Folkene
og jeg selv tog til Frederiksborg, saa
Kongen, mig en Familie ind, som altid
var ved Hans Majestæt Side, ligesaa
Kongens Musik, og jeg bad Kongen
indtræde Hans Majestæt til Middag. og tage
sig af Hans Mad det bedste, dette
Kongen Hans Mad det bedste, selv
Kongen af Hendes Majestæt Hans
og Hans Christiane Mad selv.

Den 12te July 1840 kom hid atter for saa Nysom, og bad
den 13de July 1840, hvilke Dyrene, hvad Grønning
indbød, som altid var os et kjært naar
de dem saa; og Den 13de July 1840
kom Nysom med Kone, og Datter,
saa kom Ostmandsfolget; og Grønning
kunde Tiggeren, Det maatte en dig
lit, og dikige Dage at tænke tilbage
paa, hvor skjøn dig en Morgen
med Skokolade hi vaar nu 16 Aar siden
da alle kan komme hid, og med dem, hvilke
jeg vaar Ostmandsfolget imellem, Nysom
og Grønning, den mindste som barnagen
dig vaar Ostmandsfolget, kom samtidigen
hidkaldt til, Nysom, og det maatte
ikke ske alt imod Grønning sagde, og da
skulde bygge, saa det vaar en løgn at
sige, og saa angang kunne de saa
og Morgen: ~~som~~ tage Ordet og vil tale
med ~~dem~~ som sagde de skulde ~~ikke~~ ikke
hidkaldt ~~til~~ Nysom ~~sag~~ tænke en
saa, og mange alvor Forandring
da Nysom, uden nogen Contribution
sagde med til sine: Skal de selle
dig noget, og dig
den kan jo slet ikke tale, og dig
se der ikkun saa stærke Farve blod
Grønning ~~dig~~ digter, som kalde Nysom ellers
Grønning fortalte denne Historie

Nu slog alle saa Bordet, og mange
andre lidt klaa —
der saa en halvanden time, i hvilken

= ordlig sander man en Mantlig Skatte
til Jan Gar at anvende Jan dog Jan vista
ikke Jens Pinkilder tala om, Jan vaca
man Jorgomsta Jan at ei Ein gå Dan
Maal, man Jan kunne Jan Gilde
Skomma Dannema, Gast Jan man
ikke at bruge, og Gan Gik vi en
meget Lunch af Dali Gatt.
men vi maatte os Dri ligt, og Gan
ikke giorde taget bort, som Skulde
Jem Skaar efter Lasse en som vi log
i en lilla Jarga;
Det en maan gog vi os enstem at vi
~~om Jorgagen natt~~ ikke Gunde Jaa en natt
en 2 Mand, Jan ~~Pastilla~~ lilla, og en Gor,
Nanga, en en Gans Jomkaar, og
alt saa vilde gog nödig Jorm: Skälde
Jorm i Jans mandla som ~~Jan~~ og
gog kunde en Dr. W: og Skor: Gund
Jamme i Det Gan mandla, og Nanga
og gog, i Det lilla Mellemrum, og Det Gilde
Jen ikke, alt saa, laan vi Nanga Mand
Jen ene Gest af Gien, og Jorm: Mand
den anden, gog og Gjörne i Det lilla
mandla Gund Gidnen af N67, med Jörne
Aaben Tilgamme mandla, Jor at gog
Jom kunde Nanga Mamme Gände Jaa
Gen Gund Jam, me Gar alle til Gan ene
efter ~~Gjorde~~ Jaa begynde Nanga och
Jagge, og Jaa at Gnakke, og gog efter Jam
Mand, Gjörde Gesvarlige Jaa Jam og
Jaa

= blive alt stille, men det sidste begyndte
saa, saa ryste, og jeg troede saa ryste, og
saa blive ved og begynde igjen
og saaledes hele Natten, saa Morgen
bekjendte vi for hinanden, at vi
ikke saa de lukket at Øie, de W.
som har meget lyst Øret, sagde mig
og ikke at sig hele Natten, jeg sagde
bestandig lyttet efter Rangen for
at vore kun saaledes at tænke paa
at angst for saa stille knokler for,
dem saada ikke høre sig, saa
jeg troede saa saada sovne igjen skiel
sag en for tolder saa at ikke at saa
lukket at Øie, og ~~med~~ slutningen
af Natten med stille selv sig bragte
for die Rangs Drømme begjendt
ikke saa, saa saa de kunde
ikke ville at Døren til os maa aabne
og ~~vi~~ ~~ont~~ at det var Rangs skyld
ikke de ville paa sig, og spad saa aldrig
under glemme, og ofte saa talte vore
Latter, naar at Rangs saadangang, saada
gjorde at skal Ting saa sig, og saa sagde
sig saa Maaned, og skrev efter: det
kan du vinde! og saa kommer de
sædvanlige Tegn efter efter
vaab eller Ytring i — kort sagt
kunde saa saada sovne: det var
Rangs, og ikke af intet —
Næste Morgen maatte vi saa kaste

for Pigen, og Vanskens, de boede
i et Hus) for at faae at vide Sandsen
derom; —

Nu blev jeg til d. 17de August i Byen
ved Tanken, som jeg havde havt ondt
ved, ~~at faae~~ i Sandhed var ondt talen
om at det var absolut nødvendig at
faae Skolden vidst, og jeg talte ikke om andet
og agtede derpaa, og afgjort at jeg skulde
følge med Mathia, dersom videre Nødvendig
gjorde følge med Hos, og jo nærmere
vi kom jo mere, ikke tilmed
blev Hos, ~~og~~ Mathia smilede blot paa
d: Hartmanns, ~~saa~~ skilde de følges ad, om
Dagen, Hvorved Mistanken
tog daglig til, og jeg begyndte overhovedet
at blive ængstelig, urolig, og ikke vidste
og satte sig tilrette ~~til~~ i Sindet, ikke
at man gjorde vilde af med Pigen
og ~~at~~ det, og det, nogle gange for at blive
ved mig at have med dem at gøre
som om Pigen skulde gaae i Seng med,
hos jeg vilde nødvendig til at blive
med. Det gik ikke an, vi jo havde taget
Hvad saa Mordet, og vidste for ikke længe
siden jeg mærkede, at Pigen skjulte noget
vilde blive, men skammede sig ikke
Kaptejn at sige, og saa talte mig ind
at skrive til Hans Majestæt, saa Sikkerhed

= Jeppe Jan Sad Jon Ytu Hannes Ols
Sigurds at Han som Jans Majestät
anfaar det for Kongen Herre, saa
har jeg hid saa den Befalet Herre
2 Ord fra Jans Majestät, for at Jeg
skal Jaa dags Klar, jeg trist Mikkelsen
Skal ytter J. Dit jeg at Dem
fra Jeg: Jeppe Jan er Unaadelig
Glad over Alle at komme til at Kisse
Kongen hilder Alle Jan Skulde Jeppe
Sig Jaa Hilde Jaa Aarst Ols og
jeg Sender Jarund, en Copie af Kongens
Brev Jeppe af Jo Han som Jaad Jan
Mener, og den Kinne Gamle Jaads
Jakes Copiunt Ord for Ord Majestæts
Brev til Jan, som jeg Natmedtjening
og Jar oplæst over; i mellem Jaar
andre Kinne Ting, - Nu Hilde
Jan Claus ej Sendes Hartmann og
Mathia (de Stivste for Jan til Middag
og Jan Hilde Jan Komme til Nissa
og Jan Bad Tusind gange jeg Ikke
maatte Komme Jord in Jaa ofte
Jaads Skinker i den Sidste Tid i
Jeppe Jan, Ti Jan til Slot Sindet, Alle
Alting at Jan Maa Skjøl Jaa, og jeg Kunde
Ikke Alle tider Sinde mig i Jaa Ekstraordig
Beskjæftigelser, med Smuk Haarde Kaar
Jan Haar i det Gemør, at Jaa Skrat
gaa imod, Dog nu Gik Alting godt Jan
Skalte og Ikke Jeppe Jar Lade Jan mere